

Sára v hobby horse klubu

Jenny Bicho
Andrea Femerstrand

Sára v hobby horse klubu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jenny Bicho, Andrea Femerstrand

Sára v hobby horse klubu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Text © Jenny Bicho 2021

Illustrations © Andrea Femerstrand 2021

First published by Bonnier Carlsen, Stockholm, Sweden

Published in the Czech language by arrangement with Bonnier Rights,
Stockholm, Sweden and Kristin Olson Literary Agency s.r.o.

ISBN tištěné verze 978-80-264-5701-5

ISBN e-knihy 978-80-264-5730-5 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

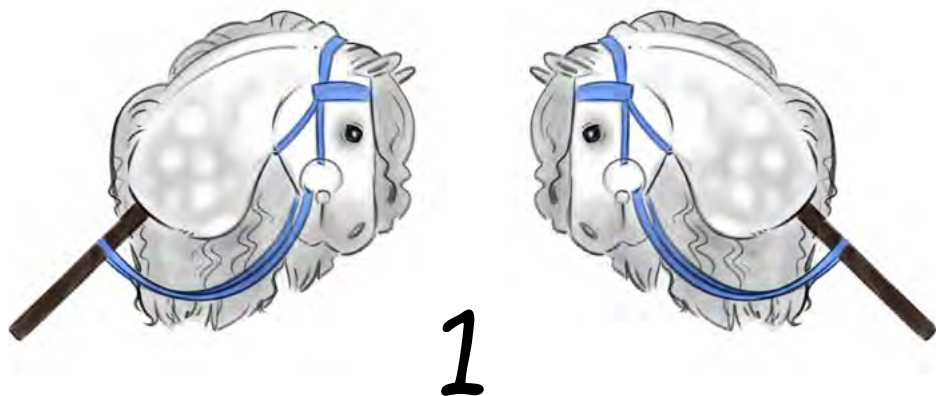
ISBN e-knihy 978-80-264-5731-2 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-264-5709-1 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Jenny Bicho
Andrea Femerstrand

Sára v hobby horse klubu

Vstupní dveře jsou těžké. Sára musí vynaložit veškerou sílu, aby je otevřela. Jakmile je škvíra ve dveřích velká tak akorát, protáhne se dovnitř. Když se za ní dveře s hlasitým rámusem zabouchnou, chodbou se rozezní ozvěna. Rychlými kroky vyběhne dvě poschodí ke dveřím, kde má své útočiště. Klíč v zámku chvíli rachotí, ale po několika pokusech do něj zapadne a dveře se otevřou. Sára odhodí batoh na podlahu předsíně, ale neobtěžuje se zout

si boty. Namísto toho hned zamíří do svého pokoje, práskne za sebou dveřmi a vrhne se na postel. Obejme polštář a z očí se jí konečně vyhrnou slzy, které ji celou cestu ze školy pálily za víčky.

„Hloupá Lea. Jak jen já ji nenávidím,“ šeptá Sára do polštáře, který je od jejího pláče celý zvlhlý a pomačkaný.

Sára pláče a pláče. Po chvíli ji polštář přitisknutý na obličej začne dusit. Zvedne hlavu a zalapá po dechu. V ten okamžik zahlédne Lucii, která visí na zdi u okna, kde si Sára zřídila svoji vlastní stáj pro koníky. Lucie je totiž hobby koník.

Maminka jí pomohla do zdi upevnit háčky, aby v řadě vedle sebe mohla viset trojice koníků. Vedle je několik menších háčků na ohlávky a uzdy. Lucie tam visí sama, protože Sára má jen jednoho hobby koně.

Když přijdou na návštěvu Hana s Leou, stáj je plná. Hančini hobby koně se jmenují Spirit a Tura. Lea jich má tolik, že je ani nedokáže spočítat, ale jejími oblíbenci, které vždycky nosí s sebou, jsou Target a Pegas.

Po pravdě by Sára svou stáj ráda vylepšila. Chtěla by tam přidat poličky a lampičky a udělat stáj stejně hezkou, jako ji má doma ve svém pokojíku Lea, ale maminka si myslí, že je to zbytečné a že na to v jejím pokoji není ani dost místa.

Lucie vypadá na svém háčku tak osaměle. Hnědá, malinko rozčuchaná kštice jí v řídkých pramíncích padá do tmavých očí. Sára se o ni v poslední době příliš nestarala. Na začátku, když byla Lucie nová, o ni Sára pořád pečovala. Česala jí hnědou srst a z hřívy jí vytvářela pěkné účesy. Jednou to byly copánky, jindy zase splétala malé drdůlky, ale po nějaké

době už bylo
těžké přicházet s novými
nápady. Nejspíš by ji to víc bavilo,
kdyby měla víc koníků, o něž by se mohla
starat. Ale maminka si myslí, že by to bylo
plýtvání. Má za to, že bychom měli víc
myslet na klima, což znamená nekupovat
a nevlastnit příliš mnoho věcí.

Lea má tolik koní, kolik si jen přeje! Její
rodiče si asi nelámou tolik hlavu s tím, co
je dobré pro planetu. Lea si také neustále
pro své koně pořizuje nové kartáče, hřebeny

a pěkné ohlávky, aby její koně vypadali jako ze škatulky. Dokonce má na zahradě opravdovou překážkovou dráhu! Sáru občas přepadne smutek, že to není fér a že je přeci trochu nespravedlivé mít mámu, která si myslí, že většina věcí je zbytečná a že klima je tak důležité.

Občas, když má Sára na mámu zlost, představuje si, že bydlí ve velkém bílém domě, kde žije Lea. Představuje si, jaké by to bylo mít Lein velký pokoj s krásnou postelí s nebesy, se stěnou plnou zrcadel a pestrobarevnými světelnými řetězy. Každé ráno by chodila do velké šatny a skoro jako v obchodě by si vybírala ze všech těch překrásných šatů. Pak by jí Leina maminka zaplétala nádherné účesy a Sára by se hádala s Leiným starším bratrem Vincentem o to, kdo je na řadě, aby seděl v autě po cestě do školy vpředu.

Sára si zhluboka povzdechne a cítí se trochu provinile. Maminka nemůže za to, že jsou jen samy dvě a že si nemohou dovolit bydlet ve velkém bílém domě. Kromě toho by Sára stejně nemohla mít tak krásné účesy jako Lea, protože má jemné vlasy, které jí nesahají ani pod ramena. Znovu si povzdechne a připomene si, co se stalo ve škole.

Po vyučování stály Sára, Lea a Hana v šatně a povídaly si o velké soutěži v hobby horsingu, na kterou se všechny přihlášily. Už dřív se dohodly, že se den předtím sejdou u Ley doma a vyrobí pro své koně nové závodní ohlávky. Sára se zmocňovala nervozita, protože zatím nikdy nesoutěžila, takže bylo nesmírně důležité, aby se ve všech ohledech cítila dobře a uvolněně. Proto se po dlouhém

přemýšlení rozhodla, že pro Lucii vyrobí ohlávku z růžového hedvábí – a ne jen tak ledajakou, bude mít i bílého beránka na nánosníku.

Lea úkosem pohlédla na Hanu, ušklíbla se a prohlásila: „No to nevím, jestli se k sobě hnědá a růžová hodí. Na tvém místě bych si ušila ohlávku z tmavé a trochu plstnatější látky, aby se hodila k Luciině huňaté srsti.“

Sára zprvu nereagovala. Když se ale Lea i Hana k sobě otočily a zachichotaly se, sevřel se jí žaludek a zeptala se, co Lea myslí tím „plstnatější“.

„No, Lucie je roztomilá a umí dobře skákat, ale je dost stará a... také ošklivá. Že, Hano? Říkalas přeci, že si myslíš, že je Lucie ošklivá, ne?“ Lea se pevně podívala na Hanu, která se okamžitě přestala chichotat a namísto toho se zatvářila vyděšeně.

Aniž by čekala na Haninu odpověď, Sára popadla batoh a pelášila přes školní dvůr až domů.

Najednou se z předsíně ozve mamčin hlas: „Ahoj, Sáro, ty už jsi doma?“

Když Sára neodpoví, maminka jde k ní do pokoje a začne ji vyslýchat. To Sára nesnese.

„Ano, jsem doma,“ vykřikne a snaží se, aby to znělo šťastně. Moc se jí to ale nedaří, protože dveře se okamžitě otevřou a maminka nakoukne škvírou do pokoje.

„Zlatíčko, stalo se něco?“ zeptá se soucitně a posadí se na kraj postele.

Maminky zkrátka poznají všechno.